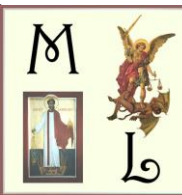

MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP
WEEKBRIEF
1 augustus 2020

In deze Weekbrief leest u over de priesterwijding van Gauthier de Bekker, over Alfons Ariëns en de heiligen Dominicus, Edith Stein, Laurentius, Clara van Assisi en Maria, die wij in de komende weken gedenken. En natuurlijk ook mooie bezinningsteksten en een leuke afsluiter.

Zondag 9 augustus vieren we in onze kerk het feest van St. Laurens. (feestdag 10 augustus) We zullen er in de eucharistieviering bij stil staan en de koffie/thee na afloop zal iets feestelijker zijn. Zie ook het stuk over Laurens verderop in deze Weekbrief bij de Heiligen.

Omdat in de vakantieperiode niet zo veel nieuws te melden valt, zal uw Weekbrief voorlopig eens per twee weken verschijnen, dus niet meer iedere week. Dit betekent wel dat uw misintenties ruim van tevoren opgegeven moeten worden om ze in de Weekbrief te kunnen plaatsen.

Veel leesplezier!

Pastoraatgroep Michaël-Laurens:

Ans Weerdenburg, Antoon van Gaans, Sjaak Hozee en Willy Eurlings

Email: pastoraatgroepML@marthamaria.nl.

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGEN

- **Zondag 2 augustus**, 18^e zondag door het jaar, **10:00 gebedsviering**.
Voorgangers: Jacqueline van Gaans en Antoon van Gaans
- **Dinsdag 4 augustus**, **10:00 eucharistieviering**. Voorganger: pastor Henk van Doorn
- **Zondag 9 augustus**, 19^e zondag door het jaar, **11.00 Eucharistieviering**
Voorganger: pastor Mauricio Meneses
- **Dinsdag 11 augustus**, **10:00** gebedsviering, voorganger: Irene Elsevier
- **Zondag 16 augustus**, 20^e zondag door het jaar, **10:00** gebedsviering, voorgangers: Irene Elsevier en Wim Kremer.
- **Dinsdag 18 augustus**, **10:00** gebedsviering, voorganger: Irene Elsevier
- Iedere zondag wordt er om 09:30 uur ook een eucharistieviering van onze parochie uitgezonden. Via www.facebook.com/RKamersfoort. Deze Facebooklink werkt ook voor mensen die geen Facebook hebben.

- Iedere zondagochtend zendt KRO-NCRV op NPO 2 een eucharistieviering uit, vanuit een wisselende locatie in Nederland. Aanvang: 10.00 uur. Voorafgaand is er om 9.45 uur het Geloofsgesprek.

INTENTIES ZONDAG 2 AUGUSTUS, 18^E ZONDAG DOOR HET JAAR

Dirk en Susanna Teunis-Sowma; Leen, Onny en José Gadellaa; trouwdag ouders van Eijndthoven-Swanink.

En voor Maria Antonia Theresia van Beers-Mensing; Hendrika Theresia Ursem-Huiskes en Renée Theodora de Roo-Raymakers van wie wij kort geleden afscheid hebben genomen.

INTENTIES ZONDAG 9 AUGUSTUS, 19^E ZONDAG DOOR HET JAAR

Dirk en Susanna Teunis-Sowma.

En voor Maria Antonia Theresia van Beers-Mensing; Hendrika Theresia Ursem-Huiskes en Renée Theodora de Roo-Raymakers van wie wij kortgeleden afscheid hebben genomen.

INTENTIES ZONDAG 16 AUGUSTUS, 20^E ZONDAG DOOR HET JAAR

Dirk en Susanna Teunis-Sowma; overl. ouders van Eijndthoven-Swanink, Alfons van Eijndthoven, Anne Kappen; Leen, Onny en José Gadellaa.

En voor Maria Antonia Theresia van Beers-Mensing; Hendrika Theresia Ursem-Huiskes en Renée Theodora de Roo-Raymakers van wie wij kortgeleden afscheid hebben genomen.

INTENTIES ZONDAG 23 AUGUSTUS, 21^E ZONDAG DOOR HET JAAR

Voor Maria Antonia Theresia van Beers-Mensing; Hendrika Theresia Ursem-Huiskes en Renée Theodora de Roo-Raymakers van wie wij kortgeleden afscheid hebben genomen.

OPBRENGST COLLECTE:

Zondag 26 juli: € 147,- voor onze Michaël-Laurens geloofsgemeenschap.

AANMELDING VIERINGEN

Het blijkt dat sommige mensen denken dat ze zich maar eenmaal hoeven aan te melden en dan gewoon iedere zondag naar de kerk kunnen komen. Dat is niet het geval. **U dient zich voor iedere zondagviering apart aan te melden!**

Voor de dinsdagochtendvieringen hoeft u zich niet aan te melden. Daar zijn veel minder mensen aanwezig. Uw aanwezigheid wordt daar ter plaatse geregistreerd.

De aanmelding/registratie is niet alleen om het aantal plaatsen te controleren maar ook om een bron- en contactonderzoek bij een eventuele coronauitbraak te kunnen vergemakkelijken.

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

PRIESTERWIJDING GUATHIER DE BEKKER: 'WORD EEN 'INFLUENCER' TEN POSITIEVE'

"Eindelijk is die dag dan toch aangekomen." Zo viel kardinaal Eijk tijdens zijn openingswoord bij de priesterwijding van Gauthier de Bekker op zaterdag 25 juli maar meteen met de deur in huis. Hij doelde daarmee op de zeven weken uitstel die deze plechtigheid vanwege de coronaviruspandemie had opgelopen. Desondanks was De

Bekker "erg dankbaar dat de wijding met slechts een kort uitstel" kon plaatsvinden, zo schreef hij zelf. Over die door kardinaal Eijk genoemde teleurstelling schreef De Bekker dat deze hem "echter wel de diepte en grootte van mijn eigen verlangen liet zien die ik door haar vanzelfsprekende aanwezigheid wel eens uit het oog verloor. Bij het beschrijven van deze gang van zaken komt het lied van De Dijk mij in het hoofd: 'Een man weet pas wat hij mist als ze er niet is.' Dit gold dus ook voor mij. Ik wist pas hoe diep mijn verlangen was door deze situatie. Nu ben ik dus extra dankbaar. Zie ook de

volgende links:

[Volledig verslag](#)

[Preek kardinaal](#)

[Viering terugzien](#)

HEILIGEN

Alfons Ariëns, (doopnamen: Alfonse Marie Auguste Joseph) Amersfoort, Nederland; priester; † 1928 **Gedenkdag 7 augustus**

Op 26 april 1860 te Utrecht geboren, ging hij op 10-jarige leeftijd naar het kleinseminarie van Rolduc. In 1878 volgde zijn verhuizing naar het grootseminarie van het bisdom Utrecht te Rijsenburg. Hij ontving de priesterwijding op 15 augustus 1882. Drie jaar later behaalde in Rome de doctorstitel in de dogmatische theologie. Vervolgens reisde hij een jaar door Italië om te zien onder welke omstandigheden fabrieksarbeiders hun werk moesten verrichten. Zijn eerste standplaats als kapelaan was de St-Jacobusparochie in Enschede: 1886-1901. Hij had bijzondere pastorale zorg voor de arbeiders in de

textielindustrie. Onder zijn leiding werden meerdere katholieke arbeidersbonden opgericht.

Daarna volgden zeven jaren waarin hij pastoor was te Steenderen. Ook daar besteedde hij veel zorg aan de werkomstandigheden van arbeiders. In 1908 volgde zijn benoeming tot pastoor in Maarssen. Om gezondheidsredenen moest hij zich in november 1926 terugtrekken in het moederhuis van de zusters van Sint-Jozef te Amersfoort. Daar stierf hij amper twee jaar later op 68-jarige leeftijd.

Het proces om hem zalig te verklaren is nog onder behandeling in Rome.

In Utrecht is op de Keistraat 9 het naar Alfons Ariëns vernoemde Ariënsinstituut, het opleidingsinstituut voor priesters, diakens, diakonaal assistenten en catechetisch assistenten van het Aartsbisdom Utrecht.

Dominicus Guzmán (ook van Caraluega), Bologna, Italië; stichter; † 1221.
Feest 6 & 8 augustus.

Geboren rond 1170 in Caraluega, gelegen in de Spaanse provincie Burgos. Daarmee is hij een tijdgenoot van Franciscus van Assisi (1180-1226), de stichter van de franciscaner orde, die gekenmerkt wordt door armoede.

Hij studeerde in de Spaanse plaats Palencia en werd in 1199 kanunnik te Osma; in 1201 was hij er subprior. In 1205 vertrok hij met de bisschop van Osma, Diego van Azevedo, naar Denemarken om er de prinses op te gaan halen die bestemd was de echtgenote te worden van koning Alfonso VIII van Castilië. Maar onderweg hoorden ze, dat het meisje intussen was overleden. Nu zetten ze koers naar Rome in de hoop dat de paus, op dat moment Innocentius III, hun toestemming zou geven om de Cumanen in de Oekraïne tot het christendom te bekeren. Maar de paus stuurde ze terug met de uitdrukkelijke opdracht om de cisterciënzer monniken te gaan helpen die in de Zuid-Franse landstreek Languedoc bezig waren de ketterse Albigenzen weer op het rechte pad te krijgen.

Ondanks hun goed bedoelde pogingen hadden de cisterciënzers tot dan toe nauwelijks succes gehad met hun bekeringswerk.

In 1207 kreeg Dominicus de leiding over een missiecentrum te Prouille bij Toulouse. Het was hem intussen zonneklaar geworden, dat hij geschoolde helpers nodig had: goed opgeleide priesters, die in discussies hun mannetje zouden staan en tegelijk met hart en ziel toegewijd waren aan de zaak van Christus: kortom een orde van uitstekend opgeleide priester-religieuzen die aan versterving, boete en gebed zouden doen, maar dan binnen het kader van een meer gezonde theologie en geloofsopvatting. Immers in een tijd dat de meeste geestelijken meer aandacht hadden voor uiterlijke rijkdom dan voor de rijkdom van hart, hechtten de gewone mensen meer geloof aan predikanten die hun woorden kracht bijzetten met een indrukwekkende levenswijze.

Zo stichtte Dominicus in 1215 de orde der predikheren, die reeds een jaar later door paus Honorius III († 1227) officieel werd goedgekeurd. De leden daarvan worden ook wel 'dominicanen' genoemd.

In 1217 stichtte hij in Segovia het eerste Spaanse klooster van zijn orde. In de loop van de geschiedenis zijn de dominicanen over de hele wereld uitgegroeid tot een van de meest verspreide en invloedrijke kloosterorden.

Edith Stein ocd. (kloosternaam Teresia Benedicta van het Kruis), Echt, Nederland / Auschwitz, Duitsland; † 1942. **Feest 9 augustus.**

Edith Stein, Jodin, filosofe, bekeerling tot het katholieke geloof, karmelietes, werd geboren op 12 oktober 1891. Zij was het jongste kind van het joodse gezin van Siegfried Stein en Augusta Courant.

Haar opvoedingsmethode was doordringen van een drang naar waarheid, goedheid, menselijkheid en hartelijkheid, maar ook van de waarde van de vrouw in haar tijd. In haar privéleven was Edith eenvoudig, arm en onthecht. Vele uren bracht zij door in de kloosterkapel, diep verzonken in gebed. De H.

Eucharistie was voor haar een dagelijkse noodzaak. In 1932 werd zij docente aan het Duitse instituut voor wetenschappelijke pedagogie in Münster. In 1933 mochten joden geen les meer geven aan scholen, zodat Edith haar beroep moest opgeven.

14 Oktober 1933 trad Edith in bij de Karmelietessen in Keulen. Zij had dit al in 1922 willen doen. Op 15 april 1934, bij haar inkleding, ontving zij de naam Teresia Benedicta a cruce: Teresia, gezegend door het kruis. Zij leidde een leven van gebed, stipte plichtsvervulling en nederigheid. Pasen, april 1938, legde zij haar eeuwige geloften af. Hetzelfde jaar, op 31 december, moest zij uitwijken naar Nederland, omdat de Jodenvervolging in Duitsland te heftig werd. Door een bevriend arts werd zij over de grens gebracht naar de Karmel van Echt. Enige tijd later kwam ook zus Rosa, die na de dood van haar moeder in 1936 ook katholiek geworden was, naar Echt. Rosa werd portierster van het klooster. In 1940 vielen de Duitsers Nederland binnen en ook hier begon de Jodenvervolging. Naar aanleiding van het voorlezen van een brief van de Nederlandse bisschoppen tegen de deportatie van de Joden, werden Edith Stein en haar zus Rosa in Echt opgehaald door de Gestapo. Het was zondag 2 augustus 1942 omstreeks 17.00 uur. Op de Peyerstraat stond de overvalwagen. Edith en haar zus werden door twee soldaten met het geweer in aanslag van het klooster naar de Peyerstraat gebracht. Zij werden eerst naar Westerbork vervoerd en enkele dagen later naar Auschwitz. Op 9 augustus werden zij vergast bij het kamp Birkenau in een verbouwde boerderij, "Het Witte huis". Paus Johannes Paulus II verklaarde Edith Stein op 1 mei 1987 bij zijn bezoek aan Keulen zalig. Op 11 oktober 1998 werd zij te Rome heilig verklaard om een voorbeeld te zijn voor de moderne mens.

In 1999 benoemde de Paus Edith Stein tot Patrones van Europa en in 2005 tot Patrones van de wereldjongerendagen.

Laurentius van Rome, Italië; diaken & martelaar;
† 258. **Feest 10 augustus.**

Laurentius, afkomstig uit Spanje, leefde in de derde eeuw en was aartsdiaken in Rome in dienst van de toenmalige bisschop van Rome, Sixtus II († 258). Sixtus werd tijdens een eredienst door overheidsambtenaren overvallen om met vier diakens ter dood gebracht te worden. Tot die vier behoort Laurentius echter niet. Laurentius zou zijn droefheid hebben geuit dat hij afscheid moest nemen van Sixtus, maar Sixtus verzekerde Laurentius dat hij Sixtus binnen drie dagen zou volgen in het martelaarschap. Intussen zou hij Laurentius op het hart hebben gedrukt zorg te dragen voor de schatten van de kerk. Daarop zou Laurentius in de dagen erna de heilige vaten (kelken e.d.) hebben verkocht, en de opbrengst ervan onder de armen hebben verdeeld. Toen de keizer hem opdroeg de

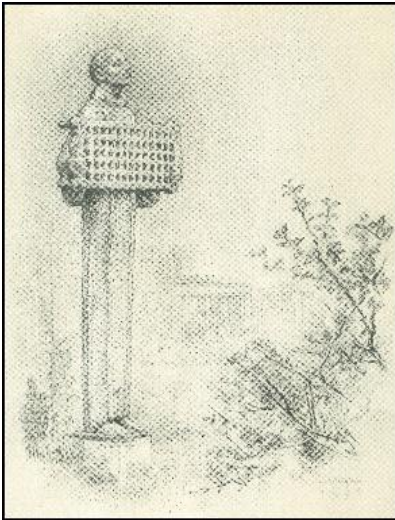
schatten van de kerk te brengen, bracht hij de armen bijeen en noemde hen 'de schatten van de kerk': een grapje, maar wel diepzinnig. Omdat de keizer dit gebaar niet kon waarderen, veroordeelde hij Laurentius tot de foltering op een gloeiend rooster, als was hij een stuk gebraden vlees. Tijdens de foltering zou Laurentius hebben gegapt: 'draai me maar om, aan deze kant ben ik al gaar'. Dit is het meest bekende verhaal over de dood van Laurentius. Uit historisch onderzoek blijkt echter dat Laurentius de doodstraf heeft ondergaan, die in zulke omstandigheden het meest werd toegepast: onthoofding door het zwaard. Het was zijn collega-diaken Vincentius van Zaragoza die geroosterd werd. Kennelijk is dat verhaal op Laurentius overgegaan.

Laurentius betekent zo veel als 'lauream tenens': degene die de lauwerkrans in handen heeft; bedoeld wordt een lauriertak bij wijze van kroon; daar werden in oude tijden overwinnaars mee gekroond. De laurierboom is de boom van de overwinning; altijd groen; heerlijke geur; en oersterk. Laurentius is naar de laurierboom genoemd, omdat hij in zijn lijden de overwinning behaalde.

Begin twaalfde eeuw werd in de huidige gemeente De Bilt, op de plaats waar nu landgoed Oostbroek ligt, door benedictijnen een klooster gesticht dat toegewijd werd aan de Heilige Laurentius. Tot haar opheffing in 1580 had de abt van het klooster de rechtsmacht over het gebied. Oude oorkonden van het klooster waren vaak voorzien van een lakzegel waarop Laurentius was afgebeeld. Ook nu nog draagt de gemeente De Bilt het zogenaamde Laurensrooster in haar wapen. Dit

verbeeldt het rooster waarop volgens de legende Laurens de marteldood zou zijn gestorven. De gemeente heeft ook een Sint Laurensweg.

Toen er begin jaren zestig van de vorige eeuw een nieuwe parochie tussen de Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand te Bilthoven en de toenmalige Michaëlparchie in De Bilt gebouwd ging worden werd er besloten om die naast de Laurenschool te bouwen en werd de naam Laurensparochie gekozen. De Laurensparochie is gefuseerd met de Michaëlparchie en de Laurenskerk is afgebroken. Enkele kenmerkende attributen uit de Laurenskerk zijn nu nog zichtbaar in de Michaëlkerk, waaronder het tabernakel en een manshoog Laurensbeeld. Op dat beeld draagt Laurentius zelf zijn martelrooster voor zijn borst.

Het verhaal van de Heilige Laurentius is inspirerend voor onze geloofsgemeenschap. De schatten van de kerk zijn niet de materiële zaken maar zijn de mensen met hun relatie tot God en elkaar. Een geloofsgemeenschap bestaat in eerste instantie uit mensen en wordt gedragen door mensen. Daar moeten we heel zuinig op zijn. Daarom is het ook zo belangrijk dat er ook diakens zijn die zich belangeloos voor de kerk inzetten. En die kerk dat zijn wij: het volk Gods.

Clara van Assisi (ook Chiara, Clare of Klara), Italië; abdis; † 1253.

Feest 11 (& 12) augustus.

Volgens de jongste onderzoeken werd zij geboren in 1195 en was afkomstig uit een adellijke familie te Assisi. Ze was een jaar of achttien op het moment dat Franciscus daar met zijn aanstekelijke beweging begon. Naar diens voorbeeld brak ze met thuis, wist aan de greep van haar familie te ontsnappen, huwde net als Franciscus met Vrouwe Armoede en liet zich door hem het kloosterhabijt aantrekken.

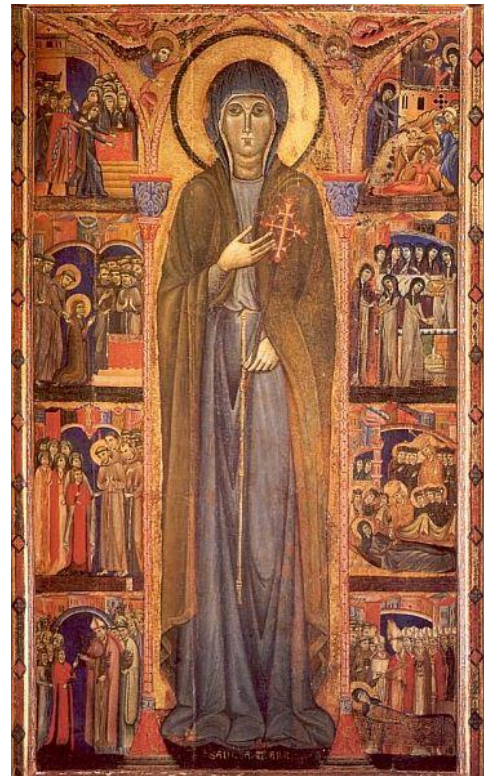
Spoedig voegden zich andere vrouwen bij haar, onder wie haar zus Agnes die zij op spectaculaire wijze had helpen ontsnappen uit het ouderlijk huis. Veertig jaar lang stond zij aan het hoofd van het kloostertje van San Damiano, even buiten Assisi.

Intussen groeide er tussen Franciscus en haar een hechte en diepe geestelijke vriendschap. Als hij niet zeker was van een bepaalde beslissing of niet wist hoe te handelen, liet hij zuster Clara om raad vragen, ook in zaken van gebed, boete, geestelijke leiding en apostolaat.

Franciscus stierf al in 1226 op 42-jarige leeftijd, luid beweend door zuster Clara en haar medezusters. Zij ging voort in de geest van Broeder Franciscus. Zo wist zij rond 1240 door het innige gebed dat ze deed geknield voor een monstrans met de Heilige Hostie erin, een dreigende inval van de Saracenen in Assisi te verhinderen. Vanaf dat moment wordt zij beschouwd als de redster van Assisi en van San Damiano.

Latere legendes weten zelfs te vertellen, dat zij bij die gelegenheid met de monstrans in de hand, onverschrokken de Saracenen tegemoet gegaan zou zijn, waarop dezen onverwijd de vlucht zouden hebben genomen.

Zij stierf op 59-jarige leeftijd.

Maria. Dood en Legende van haar opneming in de hemel

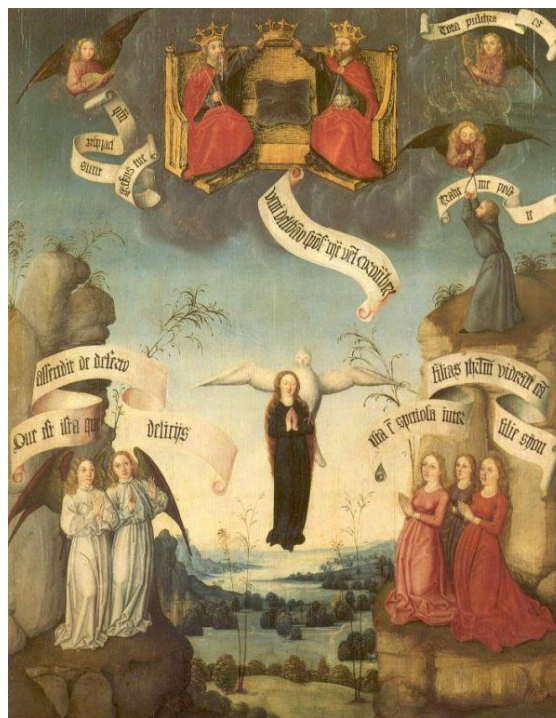
Feest 15 augustus.

Het afsterven van Maria is ons niet overgeleverd in de Bijbel, maar via mondelinge traditie en de zogeheten apocriefe evangeliën. Dat zijn vrome verhalen die vanuit de volksoverlevering zijn ontstaan en doorgegeven, vaak aangevuld met wonderlijke gebeurtenissen die het geloof van de christenen uit de eerste eeuwen moesten voeden en bevestigen. De oudste geschriften die over Maria's heengaan vertellen, plaats men tegenwoordig ergens in de 4e of 5e eeuw. Dat is de tijd over de vraag hoe

men op de juiste wijze over Jezus' persoon moest spreken: was Hij God of mens. Het concilie van Nicea (325) bepaalde dat Hij én God én mens was: volledig God én volledig mens. Doordenkend op dat laatste element concludeerde men dat Maria dus de eretitel toekwam 'Moeder van God' (Theo-tokos: God-barende). Dat werd vastgelegd op het concilie van Efese in 431. Men vermoedt dat de legende van Maria's sterfbed en ten hemelopneming in de tijd van die discussies zijn beslag heeft gekregen: dus ergens tussen halverwege de 4e en de 5e eeuw.

Welbeschouwd is het onbegrijpelijk, dat Maria, die in de geloofsgemeenschap van later tijden zo'n grote verering zou genieten, in de eerste tijd van het christendom volkomen op de achtergrond blijft.

Na Jezus' heengaan horen we nog twee keer van haar. In het eerste hoofdstuk van de Handelingen horen wij hoe zij zich tezamen met nog een aantal anderen bij het gebed van Jezus' leerlingen aansloot. Daarna niets meer. Haar schaduw gaat nog eenmaal voorbij in Paulus' brief aan de Galaten: 'Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God zijn Zoon gezonden, geboren uit een vrouw...' Dat is - letterlijk - wel het minste wat je van Jezus' moeder kunt zeggen! Dat is alles wat we na Jezus' heengaan in de bijbel over haar horen!

BEZINNING

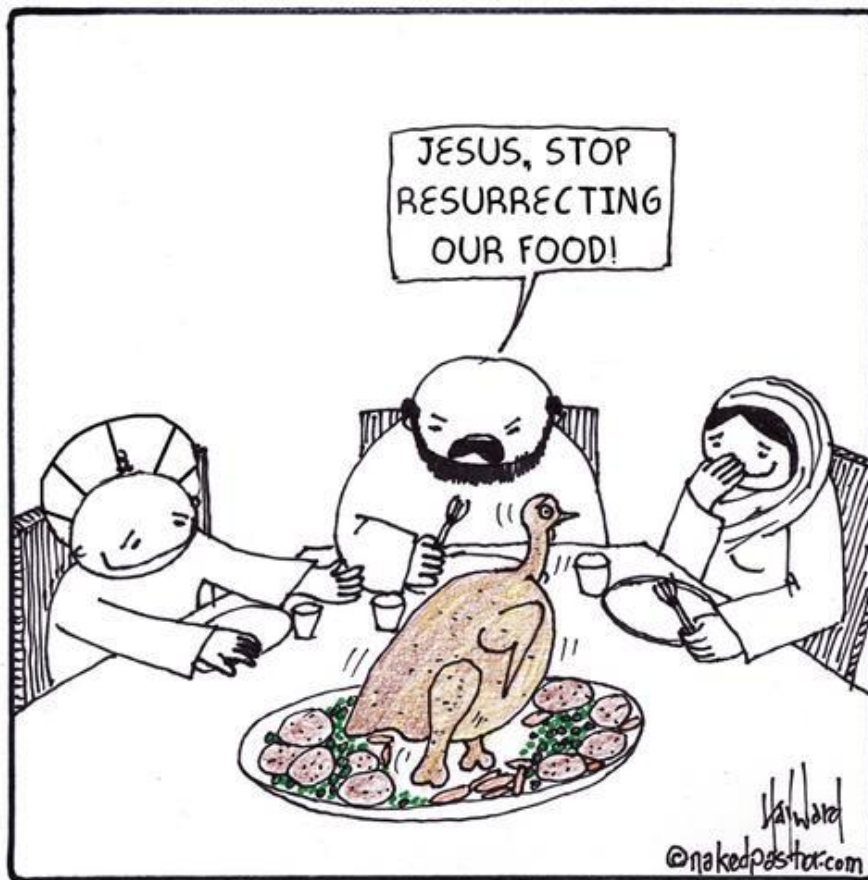
Door de dag heen zijn er veel momenten waarop we ons even tot God kunnen keren. Een rustig ogenblik, een wandeling in de natuur, als we iets lezen of iemand ontmoeten, zelfs als we werken, er is steeds de mogelijkheid om onze gedachten op God te richten. We moeten in onszelf het gevoel proberen te bevorderen dat we ons onophoudelijk voor Gods aangezicht bevinden. Niets in ons is dan 'van de wereld', alles is geheiligd door Gods aanwezigheid, alles gebeurt 'in de wijngaard des heren'. Buiten Hem bestaat alleen de zonde, maar zelfs die kan ons terugbrengen bij Christus als we ons ervan bekeren.

Aleksandr Men, *Manuel pratique de prière*.

Een geboorte is een mystiek gebeuren: er komt iemand bij ons aan vanuit de andere wereld. Wanneer iemand uit onze naaste omgeving sterft, is die mystieke gewaarwording nog sterker. Als onze ouders ons verlaten, zitten wij vast aan een lange draad die ze vanuit onze ziel met zich meedrekken. Vanaf dat moment leven wij niet meer uitsluitend in deze wereld. Iets in onze veilige en beschutte woning is aangesloten op de eeuwigheid.

Alexander Eltchaninov, *Écrits spirituels*.

AFSLUITER

Jezus, hou op met ons eten tot leven te wekken!